

Ammunition til Orde i de Udtalelser, der ere henvendte til mig i Spørgsmaalet om Forsøgsmodellen Nr. 2. Man har forarget sig over, at jeg for Kortheds Skyld har betegnet den nu antagne Model som den norske og den, der ikke er bleven antagen, som den danske. Det er uberettiget at bebrejde mig dette. Jeg har udtrykkelig haade i Betænkningen og mundtlig her i Salen gjort Rede for, hvad der er fælles i disse Modeller, at Piberne og Ammunitionen ere ens, og at hvad der adskiller dem er Laasene. For Kortheds Skyld har jeg saa betegnet Modellerne, den ene som den norske, den anden som dansk, og jeg tror ikke, der er Anledning til at angribe mig derved. Heller ikke er det saa, som det ærede Medlem fra Hillerød mente, at jeg skulde have tillagt den saakaldte norske Model Mere, end der tilkom den. Jeg har ikke udtalt Andet, end de Herrer ville kunne læse af den afgivne Erklæring. Der er ikke noget Udtryk af mig, som gaar ud over, hvad der derom er oplyst i Erklæringen fra Batalionerne og de andre Erklæringer, som ere aftrykte i Betænkningen, og som de Herrer der ville kunne læse. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Balgkreds (Dvermoes) gik ridderlig i Uden til Forsvar for Artilleriet; men jeg tror ikke, han egentlig havde nogen Anledning til at vende det mod mig; jeg har ikke rettet nogen Bebrejdelse til Artilleriet paa Grund af dets Udfærd ved Geværspørgsmaalet. Jeg har ikke rettet nogen Anke mod den tidligere Model, og man har vist indlagt sig Fortjenester paa forskjellig Maade ved Fabrikation af den. Jeg har kun sagt den simple, klare, uomtvistelige Sandhed — det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Balgkreds, som selv er Formand i Geværkommissionen, skulde være den Sidste til at drage det i Tvivl — at de Sagkyndige have foretrukket den norske Model, for at bruge dette korte Udtryk, fremfor den danske; det er Alt, hvad jeg har sagt, og det kan ikke omstridtes. Jeg skal ikke komme ind paa Spørgsmaalet om Artilleriets Stilling lige overfor Haandvaabnene. Jeg er noget tilbøielig til at tro, at Fodfolket vilde have foretrukket at have lidt mere Haand i Hænde med Fremstillingen af det Vaaben, det skal bruge, end det nu har. Men jeg skal ikke komme dybere ind herpaa; hvad der er passeret i den Sag giver maaske nogle Wink i saa Henseende. Maaste Tilliden til Vaabnene er noget større, naar Fodfolket selv har noget mere Del deri; jeg skal imidlertid lade det Spørgsmaal hvile. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Balgkreds har ikke

Ret, naar han siger, at Afgjørelsen af Spørgsmaalet om Balget mellem disse 2 Modeller udelukkende beror paa Spørgsmaalet om Fastsættelsen af det løse Magasin. (Modsigelse.) Nei, det ærede Medlem maa undskyldte mig, han har selv underkrevet Betænkningen derom, og jeg skal oplæse, hvad der derom siges, og som forekommer mig ikke let kan vække nogen Tvivl. Kommissionsbetænkningen, der er underkrevet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Balgkreds, siger: „Naar man lige overfor Spørgsmaalet om de to Modeller er ført til det Resultat at maatte indstille Geværmodel Nr. 2 til Antagelse, da have Grundene dertil været af forskjellig Art og Bægt for de enkelte Medlemmers Vedkommende. Uden i saa Henseende at ville fortæbe sig i Enkeltheder skal man bemærke, at Spørgsmaalet om løst og fast Magasin har spillet en afgjørende Rolle for flere Medlemmers Vedkommende“. Det er muligt, at det ærede Medlem hører til disse „flere Medlemmer“, som her citeres. Det er Kommissionens Ord, som her udtales, altsaa det ærede Medlem vil vist indrømme mig, at det Spørgsmaal staar aabent, hvilke andre forskjelligartede Hensyn her have gjort sig gjældende. Det ærede Medlem mente da — og den ærede Krigsminister støttede ham deri — at de nu foretagne Forsøg med den nye Model maatte anses for tilfredsstillende, og at Rigsdagen maatte lade sig nøie med dem; Geværerne havde til Prøve været givne i Mandskabets Haand, ja selv i Rekruternes Hænder. Men deri tager ogsaa det ærede Medlem fejl. De 6 Geværer, som have været udleverede til praktisk Prøve sidste Sommer, have ikke været i Rekruternes Hænder; de have været givne til 6 Underkorporaler, der siges endog de 6 flinkeste Underkorporaler ved Batalionen. Jeg antager, at det er en ganske forskjellig Prøve enten at give et Gevær i en Mands Haand, som har den Uddannelse den flinkeste Underkorporal har, eller at lade det komme i Hænderne paa aldeles usøvede og dermed ukjendte Folk. De Prøver, som saaledes ere foretagne i Vinter, kunne være behøvelige og byrdefulde nok under Vinterens vanskelige Veirforhold; men Is og Sne er dog ikke de Veirforhold, hvorunder Geværet kan fuldt ud prøves, ogsaa om Sommeren kan der være Veirforhold, som kunne give Anledning til megen Urenlighed paa forskjellig Maade, naar man ligger i Felten med et saadant Gevær, ogsaa da maa Prøver anstilles. Jeg antager altsaa, at man vil være enig om, at en fortjat Prøve som den i Hjør maa kræves som Betingelse